

Στέλλα Γαδέδη - Γιώργος Μουλουδάκης

CITY 1>live

Το CITY 1>live είναι μια παράσταση πολυμέσων, στηριγμένη στο άλμπουμ CITY 1, που κυκλοφορεί στη δισκογραφία από την εταιρία «Σείριος». Στην παράσταση -ανάμεσα στη ζωντανή μουσική που παίζεται από τους Στέλλα Γαδέδη και Γιώργο Μουλουδάκη- παρεμβάλλονται ήχοι της φαντασιακής πόλης CITY 1, που μπορούμε να την ορίσουμε ως την ιδανική εσωτερική μας πόλη -της μουσικής ή του ονείρου.

Οι ήχοι της παράστασης καθώς και οι μουσικές κινούνται στον χώρο μέσα από ένα σύστημα surround, έτσι ώστε ο ακροατής έχει την αίσθηση ότι βρίσκεται «εκεί». Μέσα σε αυτό το ηχητικό περιβάλλον εντάσσεται προβολή βίντεο με εικόνες της «πόλης» και σχόλια για αυτήν των συνθετών που μας συνοδεύουν με τη μουσική τους κατά τη διάρκεια της βραδιάς.

Ο ηχητικός σχεδιασμός και το βίντεο είναι της ομάδας του Studio 19. Με «ποπ» διάθεση σε έργα «κλασσικά», δυο από τους σημαντικότερους Έλληνες δεξιοτέχνες -η Στέλλα Γαδέδη στο φλάουτο και ο Γιώργος Μουλουδάκης στην κιθάρα- συνεργάζονται με την ομάδα ήχου του studio 19 και σκιστάρουν το περίγραμμα της δικής τους εσωτερικής πόλης. Θα την ονομάσουν CITY 1 και θα την κατοικήσουν με τη βεβαιότητα πως εκεί αναπνέει πάντα ένας εφηβικός έρωτας για τις γειτονιές, τα διαμερίσματα, τους ανθρώπους - ο ήχος των μικρών μας στιγμών.

Ο απόηχος των βημάτων ανθρώπων που αγαπήσαμε για τη μουσική τους (ο Satie, ο Piazzola, ο Igor Stravinsky, ο Villa-Lobos, ο Poulenc, ο Ravi Shankar, ο Χατζιδάκις...) ξεκινά απ' τις δικές τους πραγματικές πόλεις για να καθρεφτισθεί στο σήμερα. Τα κείμενά τους, που θα μας συνοδεύουν σε παράλληλες προβολές, είναι φαινομενικά «ασήμαντες» λεπτομέρειες μιας μακρινής καθημερινότητας. Έχουν όμως τη δύναμη –καταφθάνοντας στον δικό μας χρόνο σαν χαμένη επιστολή που βρήκε τελικά τον παραλήπτη της - να αλλάξουν ριζικά τον τρόπο που ακούμε και νιώθουμε τον κόσμο ...

Η Στέλλα Γαδέδη και ο Γιώργος Μουλουδάκης συναντώνται στην πιο ώριμη ερμηνευτικά στιγμή τους και προτείνουν μια νέα ηχητική ταυτότητα, που συνδυάζει τη δύναμη του ζωντανού ήχου με τα πλεονεκτήματα μιας εφαρμοσμένης οπτικοακουστικής τεχνογνωσίας, δίνοντας στον ακροατή την αίσθηση ότι «είναι εκεί». Ανάμεσα στα κομμάτια παρεμβάλλεται «αναιδώς» η τοπογραφία της πόλης : φωνές παιδιών στην πλατεία, αμάξια διερχόμενα, ομιλίες απ' τον φωταγωγό, πωλητές στη Βαρβάκειο Αγορά, ψίθυροι από το διπλανό διαμέρισμα, το τραίνο που μπαίνει στον σταθμό του Θησείου...

Ο τρόπος

α) Η ζωντανή παρουσίαση του ομώνυμου άλμπουμ της Στέλλας Γαδέδη και του Γιώργου Μουλουδάκη, που κυκλοφορεί από τον «Σείριο»

β) Η προέκταση -μέσω οπτικών και ηχητικών προβολών- της βασικής ιδέας του δίσκου μέσα στον χώρο της συναυλίας

Ήδη από το άλμπουμ γίνεται φανερή η πρόθεση απο-ιεροποίησης των «ιερών τεράτων» της μουσικής, και η προσέγγισή τους σαν να ήταν άνθρωποι της διπλανής πόρτας.

Αυτή η ιδέα προεκτείνεται στην παράσταση και στηρίζεται σε μια οπτική και μια ηχητική σκηνοθεσία, που αναλαμβάνει το Studio 19 σε συνεργασία με τους εκτελεστές. Ακούμε τις μουσικές αναμιγμένες με ήχους της καθημερινότητάς μας. Κάθε συνθέτης γίνεται συγκάτοικός μας σε μια εσωτερική πόλη -το city 1. Αυτή η πόλη είναι που χαρτογραφείται μέσα απ' τη μουσική, αλλά και μέσα από καθημερινούς ήχους που παρεμβάλλονται καθ' όλη τη διάρκεια της παράστασης ανάμεσα στα έργα.

Η οπτική προέκταση των παραπάνω γίνεται με τη βοήθεια προβολών. Χαμηλόφωνα «πυροτεχνήματα» - λόγιοι και εικόνες από τη ζωή των συνθετών- παρεμβάλλονται και μας οδηγούν σε ένα εσωτερικό ταξίδι. Ο κάθε μουσικός -συμπολίτης μας πλέον σ' αυτόν τον μέσα χώρο- στέλνει ένα μήνυμα από τον δικό του τόπο και χρόνο, ένα μήνυμα προορισμένο να βρει πάση θυσία τον παραλήπτη του. Το να συμβεί αυτό -με τη συμμετοχή όλων μας- κατά τη διάρκεια της βραδιάς είναι ένα ανοιχτό στοίχημα.

Τα τεχνικά

α) Ενίσχυση των οργάνων με κατεύθυνση την ηχοχρωματική οπτική του άλμπουμ. Η επιλογή διαφορετικών «ηχητικών χώρων» σε διαφορετικά σημεία της παράστασης βοηθά στο συνταίριασμα των προηχογραφημένων υλικών με τον ζωντανό ήχο, που «προβάλλεται» με τη σειρά του στο θέατρο μέσω ενός συστήματος surround (πολλαπλών πηγών), έτσι ώστε να εντάσσεται μέσα στο «κυκλικό» περιβάλλον της πόλης.

β) «Προβολή» των ήχων της πόλης μέσα στον χώρο της συναυλίας. (Αυτό το σκέλος -όπως και το παραπάνω- ακούγεται ζωντανά σε surround.)

γ) Προβολή -στο κέντρο της σκηνής- των οπτικών υλικών, καθώς και των λόγων που «τρέχουν» παράλληλα με τη μουσική και τους άλλους ήχους.

Δείγματα κειμένων CD, που λειτουργούν και στην παράσταση

[Κυριακή 1, 10:20, πεζόδρομος Αιόλου]

κος Erik Satie, Μονμάρτη

«Ένας καλλιτέχνης πρέπει να είναι εξαιρετικά οργανωμένος. Ιδού, το ακριβές χρονοδιάγραμμα των καθημερινών μου δραστηριοτήτων: Εγερτήριο στις 7:18 π.μ. Εμπνέομαι από τις 10:23 μέχρι τις 11:74, παίρνω το μεσημεριανό μου στις 12:11 και σηκώνομαι από το τραπέζι στις 12:14.»

«Αυτό το μέρος πρέπει να παιχτεί με τα χέρια στις τσέπες»

«...τότε ήταν που έγραψα και τα “Τρία Κομμάτια σε Σχήμα Αχλαδιού”»

«Ηρθα στον Κόσμο πολύ νέος σε μια εποχή πολύ παλιά».

κος Astor Piazzolla, Μπουένος Άιρες

Το 1934, σε ηλικία 13 ετών ο Piazzolla παίζει το ρόλο του μικρού εφημεριδοπώλη στην ταινία *El Dia Que Me Quieras*, με πρωταγωνιστή τον οικογενειακό φίλο των Piazzolla, και θρύλο του τάνγκο Carlos Gardel. Πολλά χρόνια αργότερα θα γράψει τη δική του «Ιστορία του ταγκό», αποτίνοντας φόρο τιμής στα μέρη στ’ αλήθεια γέννησαν αυτόν τον χορό: “Bordell 1900”

κος Heitor Villa-Lobos, Ρίο ντε Τζανέιρο

1897: Ο 16χρονος Heitor το σκάει από το σπίτι του και για τέσσερα χρόνια αλητεύει σ όλη τη Βραζιλία ως πλανόδιος μουσικός. Αργότερα, βγάζει τα προς το ζην παίζοντας τσέλο σε καφέ.

1937, Παρίσι: Ο Αντρέ Μπρετόν, στημένος σ’ ένα πεζοδρόμιο, χαρίζει ένα κόκκινο τριαντάφυλλο σε κάθε όμορφη γυναίκα που περνά.

«Γιατί κάθε φορά που ακούω ένα κομμάτι που δεν μου αρέσει αυτό συμβαίνει να είναι πάντα του Villa-Lobos;»

I. Stravinsky

[Δευτέρα 2, 21:40, Εξάρχεια, Μαυρομιχάλη, παράθυρο 3^{ου} ορόφου, μετά τη βροχή]

κος Alonso Mudarra, Σεβίλλη

«Έργον Δυσνόητον. Οι Νότες δείχνουν βέβαια λανθασμένες, αλλά ακούγονται σωστές αν τύχει και παιχτούν καλά!».

Ο πάστορας του Καθεδρικού της Σεβίλλης Alonso Mudarra, για το έργο του Fantasia N.10.

[Τρίτη 3, 12:14 , Διαγόρα 19, Άγιος Δημήτριος]

κος Erik Satie, Αρκέιγ

Ο Satie διαμένει σε απόλυτη ένδεια πάνω από μια ταβέρνα στη Μονμάρτη. Στο δωμάτιο του -στο οποίο ποτέ δεν επέτρεψε στους φίλους του να τον επισκεφθούν- διατηρεί μια συλλογή από 100 ομπρέλες και 12 πανομοιότυπα γκριζα βελούδινα κοστούμια, αντικαθιστώντας το ένα μετά το άλλο όταν φθείρονταν. Μετά το θάνατό του, βρέθηκαν άθικτα τα 6 από τα 12 κοστούμια. Μέχρι το τέλος οι φίλοι του πίστευαν πως ήταν πολύ ευκατάστατος.

κος Igor Stravinsky, γιος κοντραμπασίστα, Αγία Πετρούπολη

«-Χρειάζομαι να μου γράψεις μουσική

- Τι μουσική;

-Μια πόλκα

-Για ποιον;

-Για ελέφαντες

-Πόσο χρονών;

-Νεαροί

-Εντάξει.. Αφού είναι νεαροί, θα γράψω»

(Τηλεφωνική επικοινωνία George Balanchine - Igor Stravinsky, το 1942.)

κος Maurice Ravel, γιος μηχανικού, εφευρέτη και ερασιτέχνη μουσικού, Μονφόρ λ' Αμορύ

Ο μικρός Maurice Ravel κοιμάται κάτω απ' τα βασκικά νανουρίσματα της μάνας του.

Ο μεγάλος Maurice Ravel οδηγεί ασθενοφόρο κατά τη διάρκεια του πρώτου παγκοσμίου πολέμου.

Ο μεγάλος Ραβέλ κρίνεται τρεις φορές ακατάλληλος και απορρίπτεται στον διαγωνισμό της Ρώμης.

Ο κος Ραβέλ φροντίζει τη συλλογή μηχανικών παιχνιδιών τις σιαμέζες γάτες και του λίγους φίλους του.

Ο κος Ραβέλ αρνείται τον τίτλο της Λεγεώνας της Τιμής.

Ο κος Ραβέλ τραυματίζεται σοβαρά σε ατύχημα με ταξί και πεθαίνει.

[Τετάρτη 4, 17:42, περιφερειακός Υμηττού]

κος Roland Dyens, Τύνιδα

Το 1978, σε ένα πάρτι με φίλους του ο ταλαντούχος κιθαριστής Roland Dyens γράφει αυτοσχεδιάζοντας το Tango En Skaï. Κάτι ανάμεσα σε αστεϊάκι και φάρσα, καταλήγει να είναι ένα από τα πιο δημοφιλή κομμάτια για κιθάρα.

[Πέμπτη 5, 07:14, καφές στην αυλή]

κος Astor Piazzolla, Μπουένος Άιρες

1931, Μπουένος Άιρες: Ο πατέρας του μικρού Astor αγοράζει στον γιο του το πρώτο του μουσικό όργανο: ένα μπαντονεόν.

1981, Ηράκλειο Κρήτης. Ο Astor, προσκεκλημένος του Χατζιδάκι, παίζει το «κονσέρτο του για μπαντονεόν» και το «Adios Nonino». Την ορχήστρα διευθύνει ο οικοδεσπότης. Ολόκληρο το Ηράκλειο είναι ένα πολυτελές καφενείο.

[Παρασκευή 6, 09:50, προάστιο]

κος Jacques Ibert, αξιωματικός του ναυτικού, Ρώμη

Στη Ρώμη: κερδίζει τον διαγωνισμό, στον οποίο είχε επανειλημμένα αποτύχει ο Ravel.

Στον πόλεμο: Υπηρετεί ως αξιωματικός του ναυτικού.

Στο Hollywood: γράφει μουσική για ταινίες του Orson Welles και του Jene Kelly.

[Σάββατο 7, 06:59, Υμηττός]

κος Fernando Sor, Βαρκελώνη

Ο κος Sor, εξάίρετος κιθαριστής όσο και αξιωματικός του Ισπανικού στρατού, συνεργάζεται με τις δυνάμεις κατοχής του Ναπολέοντα και εξορίζεται στο Παρίσι.

Ο κος Sor μοιράζεται την ίδια πατρόνα με τον Goya

Ο γηραιός κος Sor σε βαθιά κατάθλιψη παίζει πιάνο πάνω απ' τον τάφο της κόρης του.
(Αναφέρεται μια καταγίδα εκείνη ακριβώς τη στιγμή).

Ο κος Sor γράφει για μας μια κινηματογραφική μουσική πολύ πριν την έλευση των αδερφών Λουμιέ.

[Κυριακή 8, 10:45, Μοναστηράκι, πεζόδρομος]

κος Francis Poulenc, Παρίσι

Ο μικρός Francis, παίρνει τα πρώτα μαθήματα στο πιάνο από τη μητέρα του.

Φίλος του Erik Satie και του Jean Cocteau, με μάλλον ελλιπείς και ενστικτώδεις τεχνικές γνώσεις, ο κος Poulenc γράφει το Mouvments Perpetuels κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής του θητείας.

Ο Αλφερντ Χίτσκοκ στην ταινία του «Η θηλιά», βάζει σε μια κρίσιμη στιγμή του έργου τον ένοχο Phillip Morgan να βρίσκει καταφύγιο στο πιάνο, παίζοντας αυτό ακριβώς το θέμα.

Ο κος Francis Poulenc δεν έκρυψε ποτέ τις ιδιαίτερες ερωτικές του προτιμήσεις. Το πλήρωσε με το ότι - κατά τον Χίτσκοκ- μόνο ένας ένοχος θα έπαιζε το έργο του!

[Δευτέρα 9, 06:05, Πειραιάς, λιμάνι]

κος Igor Stravinsky, Αγία Πετρούπολη

«Τη μουσική μου την καταλαβαίνουν καλύτερα τα παιδιά και τα ζώα.»

Igor Stravinsky

[Τρίτη 10, 21:00, ερωτηματικό]

κος François-Joseph Gossec, Αμβέρσα

Ο κος Gossec από φτωχή αγροτική οικογένεια του Βελγίου και αυτοδίδακτος σε όλα καθιερώνεται ως ο συνθέτης της γαλλικής επανάστασης. Γράφει το Tambourine του μιμούμενος μια λαϊκή πομπή, από τις συχνές στα χρόνια που ακολούθησαν την Επανάσταση.

[Τετάρτη 11, 07:46 Βαρβάκειος αγορά, - 08:14, Σταθμός Θησείου]

κος Μάνος Χατζιδάκις, Αθήνα

Ο κος Χατζιδάκις γεννήθηκε τη χρονιά που πέθαινε ο Satie, κι έμαθε αργότερα πως ο πατέρας του Γεώργιος, ήταν στενός φίλος του Ravel, με τον οποίο είχε συχνή αλληλογραφία. Το Παρίσι έγινε η δεύτερη πόλη για τον ίδιο.

«Με το τραγούδι μίλησαν οι άνθρωποι στα πουλιά κι αυτά με τη σειρά τους στους ανθρώπους. Με το τραγούδι στείλαν μηνύματα οι πρόγονοι στους απόγονους. Και μ' ένα τραγούδι τελικά θα πούμε καλημέρα ένα πρωί στους άλλους πλανήτες.»

[Πέμπτη 12, 12:00, μέλισσα – Παρασκευή 13, 02:20, εθνική]

Κριτικές για το άλμπουμ [city 1]
που είναι η αφορμή της βραδιάς

...πρωτοποριακή προσέγγιση σε λόγια έργα... Η μουσική μπαίνει στην πόλη και μπερδεύεται γλυκά με τους ήχους της, οι διαδρομές γίνονται παράλληλες... Ωραία ιδέα και γενναιόδωρη η απόδοσή της από τους ερμηνευτές και από την παραγωγό εταιρία.

Δήμητρα Σαββοπούλου - ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

...Οι δύο εκλεκτοί δεξιοτέχνες ετοιμάζουν σειρά συναυλιών στην Αθήνα και στην περιφέρεια, φιλοδοξώντας να βοηθήσουν ώστε να λειτουργήσει η μνήμη της μουσικής. Της μουσικής που δεν έχει λόγια, έχει όμως αίσθημα.

ΤΟ ΒΗΜΑ

...ένα από τα πιο όμορφα, απαλά, λυρικά, υγρά και παθιάρικα πράγματα που έχω ακούσει τους τελευταίους μήνες. Ξεκίνησε να παίζει και γαλήνεψε ο κόσμος γύρω μου. Αν αναρωτήθηκες... τι μπορούν να κάνουν ένα φλάουτο και μια κιθάρα όταν αποφασίσουν να κοιταχτούν στα μάτια, να σου πω ότι το συγκεκριμένο φλάουτο της Σ.Γ. και η κιθάρα του Γ.Μ., μπορούν να αναδομήσουν ολόκληρο το σπίτι σου. Στο δικό μου έκαναν τα παράθυρα ν' ανθίσουν, και γέμισαν τους τοίχους εικόνες και τοπία... Από την καρδιά μου τους ευγνωμονώ για τις υπέροχες ερμηνείες των έργων που μου χάρισαν... και μην ξεχάσεις να πατήσεις το "repeat" στο στερεοφωνικό σου και να το αφήσεις πατημένο.

Δίσκος που θα σου χαϊδέψει τα μαλλιά με χίλια θροΐσματα των χορδών της κιθάρας του και θα δροσίσει την καρδιά σου με δυο χιλιάδες ανάσες από το φλάουτό του. Εξάισια συγκινητικός δηλαδή.

... να ευχαριστείς τους θεούς που υπάρχουν ακόμα άνθρωποι που μπορούν να ονειρεύονται παίζοντας τόσο όμορφη μουσική.

Γεωργία Λαιμού - e-go

Η μουσική ανάσα της Γαδέδη, ένα μυροβόλο αεράκι που χρωματίζει την ψυχή μας με ιμπρεσιονιστικές πινελιές και ρομαντικές αποχρώσεις. Ιδίως εδώ, καθώς μας μεταφέρει -συνομιλώντας άψογα με τη λεπταίσθητη κιθάρα του Μουλουδάκη- στο ονειρικό βασίλειο των ελιξιρίων του Σατί...

Χρήστος Τσανάκας - ΔΙΦΩΝΟ

... ένας δίσκος που ξεφεύγει από τα κλισέ και τους περιορισμούς της κλασικής μουσικής, που έχει συγκεντρώσει την αφοσίωση και το πάθος δύο ανθρώπων που μπορούν και δημιουργούν με τις ερμηνείες τους.

Χάρη Ποντίδα - TA NEA

... αξίζει να υπογραμμίσουμε εδώ και την άριστη ηχητική ποιότητα του CD που, άνευ αυτής, θα χανόταν ένα πολύ μεγάλο μέρος από την μαγεία του... μουσική σπάνιας ποιότητας δοσμένη όμως με απόλυτα σύγχρονο τρόπο, ένα μετα-ambient θα μπορούσαμε να πούμε άκουσμα με πολύ ατμοσφαιρικό ύφος, που όχι απλά δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από ανάλογα του εξωτερικού αλλά είναι κατά πολύ ανώτερο από πολλά από αυτά! Και αυτό είναι μια πολύ μεγάλη πολιτισμική νίκη για μια χώρα σαν την Ελλάδα...

Η ΑΥΓΗ

...Εμείς ακούμε «απλά» ένα θείο φλάουτο και μια κιθάρα πάλλουσα να ερμηνεύουν 18 συναρπαστικά κομμάτια...

Βασίλης Αγγελικόπουλος - ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η συλλογή αυτή δεν απευθύνεται σε μια ειδική κατηγορία ακροατών. Απευθύνεται σε όλους όσοι αγαπούν την καλή μουσική...Οι ήχοι περασμένων αιώνων απλώνουν το χέρι με σαγήνη. Από εκεί και πέρα έγκειται στον ψυχισμό του καθενός να ανταποκριθεί στο κάλεσμα της Μεγάλης Μουσικής. Έχω την εντύπωση ότι ο Mike Scott θα τη λάτρευε...

Κωνσταντίνος Τσάβαλος - AVOPOLIS

Βιογραφικά συντελεστών

Στέλλα Γαδέδη

Η Στέλλα Γαδέδη γεννήθηκε στη Λαμία και άρχισε τις μουσικές της σπουδές σε πολύ μικρή ηλικία στο εκεί Δημοτικό Ωδείο που διηύθυνε ο Α. Αινιάν. Σε ηλικία 8 ετών ήταν σολίστ στη χορωδία του Αινιάν, η οποία βραβεύτηκε στο διεθνή διαγωνισμό χορωδιών του Arezzo της Ιταλίας και αργότερα φλαουτίστα στην ορχήστρα πνευστών «Αρμονία Αινιάν». Συνέχισε τις σπουδές της στην Αθήνα και πήρε δίπλωμα με πρώτο βραβείο και χρυσό μετάλλιο από το Απολλώνιο Ωδείο με καθηγητή τον Ν. Τσιλιμπάρη. Παράλληλα ξεκίνησε την καριέρα της ως φλαουτίστα και τη συνεργασία της με Έλληνες συνθέτες, όπως Νίκο Μαμαγκάκη, Γιάννη Χρήστου, Αργύρη Κουνάδη, Διονύση Σαββόπουλο στο Κύτταρο, Μάνο Χατζιδάκι, Θόδωρο Αντωνίου, Ελένη Καραϊνδρου.

Με υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης συνέχισε ανώτερες σπουδές στο Παρίσι (1974-77) με τον P.-Y. Artaud, καθώς και στην «Ecole Normale», απ' όπου πήρε δίπλωμα το 1977. Τον ίδιο χρόνο πήρε το 2ο βραβείο στον Εθνικό Διαγωνισμό Bellan στη Γαλλία.

Με την επιστροφή της στην Ελλάδα συνεχίζει την καριέρα της ως φλαουτίστα συμμετέχοντας ως σολίστ με την Κρατική Ορχήστρα, την Ορχήστρα των Χρωμάτων, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Σόφιας, τους Σολίστ της Πάτρας, δίνει ρεσιτάλ και συναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Φλωρεντία, Παλέρμο, Λονδίνο, Στοκχόλμη, Παρίσι, Μασσαλία, Γενεύη και Κόμο Ελβετίας, Μόναχο, Τυνησία, κλπ) εμφανίζεται σε πολλές ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές και συμμετέχει σε πολυάριθμες ηχογραφήσεις δίσκων. Στα προγράμματά της παρουσιάζει τα σημαντικότερα έργα του ρεπερτορίου του φλάουτου και αναδεικνύει έργα σύγχρονης μουσικής και έργα που έγραψαν γι' αυτήν οι σημαντικότεροι σύγχρονοι Έλληνες συνθέτες. Για πολλά χρόνια ήταν κορυφαία φλαουτίστα στην Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας και στην Ορχήστρα των Χρωμάτων ενώ είναι καθηγήτρια φλάουτου στο Ωδείο «Athenaeum»

Στο ίδιο διάστημα ασχολείται με το τραγούδι. Η φωνή της ακούγεται σε δίσκους του Αργύρη Κουνάδη (Παραλογές), Διονύση Σαββόπουλου (Βρώμικο Ψωμί), Μ. Χατζιδάκι (Μελισσόανθη). Το 1980 ο Μάνος Χατζιδάκις, του οποίου υπήρξε μόνιμη συνεργάτης, την ακούει να τραγουδάει και την προσκαλεί να δώσει συναυλία με τραγούδια του μεσοπολέμου στο Μουσικό Αύγουστο. Αργότερα ηχογραφεί τα παραπάνω τραγούδια σε δίσκο που κυκλοφόρησε από το ΣΕΙΡΠΙΟ - EMI με τον τίτλο «Όταν οι κινηματογράφοι ήταν ακόμα θερινοί και παίζαν στα διαλείμματα τραγούδια» (στο πιάνο ο Γ. Κουρουπός).

Ο δεύτερος προσωπικός δίσκος που εκδόθηκε απ' τον ΣΕΙΡΙΟ το 1990 περιέχει τα σημαντικότερα έργα για σόλο φλάουτο από την προκλασική εποχή μέχρι σήμερα.

Παράλληλα ασχολείται με τη σύνθεση (έγραψε τη μουσική για το ντοκιμαντέρ της ΕΤ1 «Πηνελόπη Δέλτα» σε σκηνοθεσία Όλγας Μαλέα, 1993) και το Μάιο του 1996 εκδόθηκε ο τρίτος της προσωπικός δίσκος με τον τίτλο «Κήποι της Νύχτας» (ΣΕΙΡΙΟΣ) στον οποίο ερμηνεύει τραγούδια δικής της σύνθεσης σε ποιήματα των Λαπαθιώτη, Χρονά, Καρυωτάκη, Σεφέρη, Ζ. Παπαντωνίου κ.α.

Έχει πραγματοποιήσει προσωπικές συναυλίες ως τραγουδίστρια και φλαουτίστα στο Μέγαρο Μουσικής (1996, 2004), στο Παλλάς με την Ορχήστρα των Χρωμάτων (1997) και σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Το 2001 κυκλοφόρησε ο τέταρτος προσωπικός της δίσκος με τίτλο «ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ» (UNIVERSAL), που περιέχει δικά της μουσικά έργα και τραγούδια που ερμηνεύει η ίδια και σε κάποια έχει γράψει και τους στίχους. Το 2004 ηχογραφεί με τον Γιώργο Μουλουδάκη το “CITY 1” (ΣΕΙΡΙΟΣ 2004), με επιλεγμένα έργα του ρεπερτορίου για φλάουτο και κιθάρα, και με έναν τολμηρό ηχητικό σχεδιασμό (για πρώτη φορά σε δίσκο του κλασικού ρεπερτορίου) απ' το Studio 19. Το 2005 εκδίδει το δίσκο «ΠΑΝΤΩΣ ΗΤΑΝ ΝΥΧΤΑ – ΛΑ ΠΟΥΠΕ» με συνθέσεις της και τραγούδια από τις ομώνυμες παραστάσεις και το 2008 τον κύκλο τραγουδιών «MONA LIZA».

Γιώργος Μουλουδάκης

Γεννημένος στο Ηράκλειο της Κρήτης παίρνει τα πρώτα μαθήματα κιθάρας από το Νίκο Φρουδαράκη και στη συνέχεια, στην Αθήνα, πλάι στο Βαγγέλη Μπουντούνη, μελετώντας παράλληλα ανώτερα θεωρητικά με το Νάσο Χρονόπουλο. Μαθητής του Μ. Χατζιδάκι, διανύει μακρά περίοδο συνεργασίας μαζί του, συμμετέχοντας σε συναυλίες και ηχογραφήσεις. Εκείνη την περίοδο ο Χατζιδάκις γράφει γι' αυτόν το μοναδικό του έργο για κιθάρα σόλο («Σουίτα για κιθάρα») και του το αφιερώνει.

Το δίπλωμά του με Α΄ βραβείο και Αριστείο συνοδεύεται από το χρυσό μετάλλιο του «Athenaeum», που δίδεται για πρώτη φορά σε κιθαριστή. Ακολουθούν μαθήματα με τους Leo Brouwer, Abel Carlevaro, Roberto Aussel και με τον Oscar Ghiglia στο Gargnano της Ιταλίας.

Στις δραστηριότητές του συμπεριλαμβάνονται ρεσιτάλ σε διεθνή φεστιβάλ, συνεργασίες με Έλληνες μουσικούς όπως οι Άρ. Χριστοφέλλης, Στ. Γαδέδη (δισκογραφία και συναυλίες), Σ. Γιαννάτου, Β. Χατζησίμος, Έ. Παπανδρέου (συναυλίες) κ.α., συμμετοχές ως σολίστ με σημαντικές ορχήστρες (Ορχήστρα των Χρωμάτων, Ορχήστρα της Πάτρας, Ορχήστρα της ΕΡΤ, Μουσικά σύνολα της ΕΡΤ, κ.ά.), συμμετοχές σε συναυλίες και ηχογραφήσεις κορυφαίων εκπροσώπων της ελληνικής μουσικής σκηνής (Γ. Κουρουπός, Ν. Κυπουργός, Θ. Αντωνίου, Γ. Κουμεντάκης, Ν. Μαμαγκάκης, Γ. Ιωαννίδης, Μ. Χατζιδάκις κ.ά.).

Το 1998, μετά από πρόταση του ΥΠ.Π.Ο., εκπροσωπεί την Ελλάδα στη «Μεσογειακή συνάντηση» στο Maiori της Ιταλίας και στο Φεστιβάλ του Palermo της Σικελίας, ερμηνεύοντας για πρώτη φορά τα έργα που έγραψαν γι' αυτόν οι Γ. Κουμεντάκης και Ν. Κυπουργός, και παρουσιάζει με τη Στ. Γαδέδη το «Ανατολή-Δύση, δρόμοι παράλληλοι» στο Purcell Room του Λονδίνου, στα πλαίσια του κύκλου «Greece in Britain», παράσταση που ανεβαίνει στη συνέχεια σε ελληνικά φεστιβάλ και σε εκδηλώσεις που διοργανώνει το ΥΠΠΟ σε αρχαιολογικούς χώρους ανά την Ελλάδα.

Στο πλαίσιο της πειραματικής ενασχόλησής του με την τεχνολογία, παρουσιάζει το Δεκέμβριο του 2000 στο South Bank του Λονδίνου - σε συνεργασία με το Studio 19 - μια παράσταση στηριγμένη στην ιδέα του «παντρέματος» του φυσικού ήχου της κιθάρας με τις δυνατότητες ενός τεχνολογικά εξελιγμένου μοντέλου. Για πρώτη φορά επιχειρείται ο επί σκηνής διάλογος ενός κομπιούτερ με μια προετοιμασμένη μέσω υπολογιστή κλασική κιθάρα, η οποία αλλάζει ρόλους κατά τη διάρκεια της παράστασης, διανύοντας ένα φάσμα ηχοχρωμάτων από τον φυσικό της ήχο έως τις πιο προχωρημένες δυνατότητες των midi οργάνων. Η συγκεκριμένη παράσταση – παραγγελίας Greece in Britain – που επιχειρεί μια οργανωμένη χρήση της ψηφιακούχουστικής, παρουσιάζεται επίσης στις «Ημέρες Σύγχρονης Μουσικής» την Άνοιξη του 2002.

Η συνεργασία του με το Studio 19 έχει ως ενδιαμέσους σταθμούς την παράσταση «Δοκιμές», (2002, με τους Γ. Κουμεντάκη, Θ. Αμπατζή και Δ. Καμαρωτό), τη multimedia τριλογία «Ιστορία του Ματιού» (2004-2005), και καταλήγει στη δημιουργία ενός μουσικού σχήματος (ZipUnZip v.4+) στο οποίο κάνει χρήση μιας εξ' αρχής διαμορφωμένης κιθάρας με ζωντανό έλεγχο πολυεφέ και συνθετητών, αποφεύγοντας οποιαδήποτε «έκπτωση» στις πολυφωνικές δυνατότητες του οργάνου.

Έχει παρουσιάσει τις πρώτες εκτελέσεις των – με πρωταγωνιστή την κιθάρα- έργων του Μ. Χατζιδάκι:

α) «Σουίτα για κιθάρα» (ΣΕΙΡΙΟΣ, 1996),

β) «Blue», σουίτα για κιθάρα και ορχήστρα (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 1997, 2005 και 2008, με την Ορχήστρα των Χρωμάτων υπό τη διεύθυνση του Μίλτου Λογιάδη. Την προσαρμογή του έργου σε σουίτα έκανε σε συνεργασία με τον Ν. Κυπουργό, πάνω στις οδηγίες του συνθέτη).

Έχει συνεργασθεί με το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού και με το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, γράφοντας τη μουσική για τις ταινίες του Πλούταρχου Καϊτατζή, του Δημήτρη Λιακόπουλου και του Διαμάντη Λεβεντάκου, με το Goethe Institut για την υπόκρουση της βωβής ταινίας: «Φάουστ-έναν γερμανικός λαϊκός μύθος» του F.W.Murnau, καθώς και με τον σκηνοθέτη-ηθοποιό Λευτέρη Βογιατζή στην παράσταση για δύο: «Συνομιλία με τον Μ.Χατζιδάκι», σε κείμενα του συνθέτη, που επιμελήθηκε ο συγγραφέας Ευγένιος Αρανίτσης. (Η παράσταση, βασισμένη σ' έναν ηθοποιό κι έναν μουσικό, έκανε πρεμιέρα στο «Θέατρο Αλίκη» σε παραγωγή της Ορχήστρας των Χρωμάτων και επαναλήφθηκε στα ελληνικά φεστιβάλ.)

Το 2007 παρουσίασε για πρώτη φορά το “CITY 1>live” με τη Στέλλα Γαδέδη και το Studio 19, μια παράσταση στηριγμένη στο ομώνυμο άλμπουμ τους, με παράλληλη χρήση βίντεο και προηχογραφημένων υλικών που προβάλλονται στην αίθουσα μέσω ενός συστήματος surround.

Το 2008 γράφει τη μουσική και κάνει τον ηχητικό σχεδιασμό για το παραμύθι «Το ανάποδο ποδήλατο» της Άλκηστης Χαλικιά, που παρουσιάζεται στα εκπαιδευτήρια Ζηρίδη και εκδίδεται σε CD μαζί με τη μουσική του. Γράφει επίσης τη μουσική για το θεατρικό έργο της Mariana Katulas-Brsalovits, με τίτλο «Λαβύρινθοι-ταξίδι στην Πράγα».

Το 2009, παρουσιάζει το «Ημερολόγιο ενός Άλλου», σε μουσική και κείμενα δικά του. Εδώ, δοκιμάζει έναν διάλογο ανάμεσα σε μια κλασική κιθάρα, μια midi κιθάρα, τύμπανα (Γ.Λελούδης), μια δεύτερη midi κιθάρα (Χ.Κανελλίδης) και σε προβολές κειμένων που προτείνουν μια παράλληλη «ανάγνωση» των ήχων, αποδομώντας το παραδοσιακό στήσιμο των συναυλιών.

Ακολουθεί -σε συνεργασία με το Studio 19- μια multimedia παράσταση πάνω σε σκηνικό ποίημα του Ευγένιου Αρανίτη, γραμμένο γι' αυτόν το σκοπό.

Έχει επανειλημμένα συνεργασθεί με το Ελληνικό Συγκρότημα Σύγχρονης Μουσικής (Θ. Αντωνίου) και με τις Σ. Γιαννάτου και Ν. Βενετσάνου σε κύκλους συναυλιών στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ανάμεσά τους, η τελευταία περιοδεία στο Βέλγιο και την Ολλανδία με τη Σ. Γιαννάτου, σε μεικτό πρόγραμμα με έργα Μαμαγκάκη και Πλάτωνος: «Εκδρομή» για σόλο κιθάρα και «Τραγούδια του Κ. Καρυωτάκη» για φωνή και σύνολο πέντε εκτελεστών. Έχει, επίσης, συνεργασθεί με γνωστούς καλλιτέχνες στο χώρο της jazz και ethnic σκηνής.

Έργα του για κιθάρα, καθώς και δικές του επιμέλειες και προσαρμογές σε έργα ελλήνων συνθετών που γράφτηκαν για τον ίδιο, κυκλοφορούν από τους οίκους Κ. ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΟΥ-Χ. ΝΑΚΑΣ και ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΝΑΚΑΣ: Γ. Μουλουδάκης - «Ο νέος και η κουκουβάγια» και «Παράξενο τραίνο», Γ. Κουμεντάκης - «Σουίτα των αδερφών Γκριμμ» και «Επινέφελος Αινειός», Ν. Κυπουργός - «Εννέα μουσικές εικόνες για κιθάρα» και “Amor”, Μ. Χατζιδάκις - «Σουίτα για κιθάρα», «Ματωμένος Γάμος», κ.α. Έργα τους έχουν γράψει και αφιερώσει στον Γ. Μ. εκτός από τον Μ. Χατζιδάκι οι Θ. Αντωνίου, Γ. Κουμεντάκης, Ν. Κυπουργός και Ε. Μπουντούνης.

Άρθρα του είναι αναρτημένα στον ιστότοπο του διαδικτυακού περιοδικού TAR:

www.tar.gr/content/content.php?category=142

και μουσικές του και βίντεο στους ιστότοπους:

www.facebook.com/pages/Yorgos-Mouloudakis-B/150575425020930?sk=info

www.facebook.com/video/?id=100000494590247

www.myspace.com/571667080

Στο χώρο της μουσικής εκπαίδευσης, ο Γ. Μ. συνέβαλε στη δημιουργία μιας ξεχωριστής τάξης νέων κιθαριστών (καθηγητής για πάνω από δυο δεκαετίες στο Athenaeum, στο Δημοτικό Ωδείο Πατρών και

υπεύθυνος της τάξης κιθάρας στο Ωδείο Ζηρίδη, με τους μαθητές του να τυγχάνουν διπλωμάτων με την υψηλότερη διάκριση), και στη διεύρυνση του κιθαριστικού ρεπερτορίου μέσα από τη συνεργασία του με Έλληνες συνθέτες (τα παραγόμενα έργα έχουν δισκογραφηθεί απ' τον ίδιο).

Ο Γ. Μ. παίζει με την κιθάρα “La Otero” του Jose Romanillos, και, ανάλογα με τις ανάγκες της εκάστοτε παράστασης, με μια κιθάρα Godin Multiac-Grand Concert, synth-access, χρησιμοποιώντας effects processor, g.synthesizer και midi controller για ζωντανό έλεγχο ηχ. παραμέτρων.

Δισκογραφία

“Μικρή αναφορά στο Μάνο Χατζιδάκι» (ΣΕΙΠΙΟΣ 1996), με έργα για σόλο κιθάρα αφιερωμένα στον ίδιο (Μ. Χατζιδάκις, Ν. Μαμαγκάκης, Β. Μπουντούνης, Γ. Βουτσινάς), καθώς και ένα έργο του J.S.Bach.
“Όνειρο για δύο» (LYRA 1997), στο έργο «Διάλογοι» του Θ. Αντωνίου, με τη Στέλλα Γαδέδη στο φλάουτο.
“Yannis Ioannidis – Chamber Music I” (AMS 1998), σε έργα του Γ. Ιωαννίδη, με την Κ. Zenz στο φλάουτο.
“Η Γιορίντε, ο ακροβάτης και η κουκουβάγια” (LYRA-MUSURGIA 2001), με έργα για σόλο κιθάρα δικά του (συνοδευόμενα από έναν σουρεαλιστικό λεκτικό κορμό) και τα έργα που έγραψαν για τον ίδιο οι Γ. Κουμεντάκης και Ν. Κυπουργός.
“City 1” (ΣΕΙΠΙΟΣ 2004), με τη Στέλλα Γαδέδη στο φλάουτο, σε αντιπροσωπευτικά έργα του ρεπερτορίου των οργάνων, αλλά και με έναν τολμηρό ηχητικό σχεδιασμό του Studio 19.
“Canciones al Arbol del Olvido”, (ΣΕΙΠΙΟΣ 2008), με τον κόντρα τενόρο Άρη Χριστοφέλλη, σε ισπανόφωνα τραγούδια απ' όλον τον κόσμο.

Συμμετοχές στα:

“Master Class-μισός αιώνας Έλληνες κιθαριστές” (Corifeo 2006), στα έργα του «Παλιοί συμμαθητές», «Πράσινη στιγμή» και «Νυχτερινή πτήση».
“Πες το με μια κιθάρα II” του Ε.Μπουντούνη (IRIDA 2008), στις «Δέκα Περιλήψεις».

Συμμετοχές με έργα του:

«Έλληνες κιθαριστές ερμηνεύουν Έλληνες συνθέτες» (TAR- timbro 2009) Ο Αντρέας Καρακατσάνης παίζει τα έργα του «Τρεις καμάρες» και «Παράξενο τρένο».

Έργα του για μικρά σύνολα:

“Το ανάποδο ποδήλατο” (Νέα Γενιά Ζηρίδη 2008). Έκδοση του παραμυθιού της Άλκηστης Χαλικιά, με CD που περιέχει τη μουσική που έγραψε γι' αυτό ο Γ.Μ.

Σε DVD

“Παιδιά είμαστε τότε” (I.M.E. 1999). Η ταινία του Πλούταρχου Καϊτατζή, με τη μουσική του Γ.Μ.

“Το κερί που δε σβήνει” (I.M.E. 2000). Η ταινία του Δημήτρη Λιακόπουλου, με τη μουσική του Γ.Μ.

“Όνειρεύτηκα την Ελλάδα” (I.M.E. 2004). Η ταινία του Διαμάντη Λεβεντάκου, με τη μουσική του Γ.Μ.

“CITY 1>live” (υπό έκδοση). Η ομώνυμη live παράσταση με τη Στέλλα Γαδέδη και τον Γ.Μ.

“Ιστορία του Ματιού” (υπό έκδοση). Η ομώνυμη multimedia τριλογία, στη ζωντανή της εκδοχή, με τον Γ.Μ. και το Studio 19.

Εκδόσεις

Γιώργου Μουλουδάκη “Ο νέος και η κουκουβάγια”
Εκδόσεις “Παπαρηγορίου-Νάκας”

Νίκου Κυπουργού “9 Μουσικές εικόνες για κιθάρα” (αφιερωμένο στον Γ.Μ.)
Επιμέλεια – δακτυλοθεσία : Γ.Μ.
Εκδόσεις “Παπαρηγορίου-Νάκας”

Γιώργου Κουμεντάκη “Σουίτα των αδερφών Γκριμμ” (αφιερωμένο στον Γ.Μ.)
Επιμέλεια – δακτυλοθεσία : Γ.Μ.
Εκδόσεις “Παπαρηγορίου-Νάκας”

Μάνου Χατζιδάκι “Σουίτα για κιθάρα” (αφιερωμένο στον Γ.Μ.)
Επιμέλεια – δακτυλοθεσία : Γ.Μ.
Εκδόσεις “Παπαρηγορίου-Νάκας” (υπό έκδοση)

Έργα του, μεταγραφές και επιμέλειές του σε εκδόσεις άλλων

Ε.Ασημακόπουλου “Το βιβλίο της κιθάρας N. 10”
εκδόσεις “Φ.Νάκας”
Περιέχει το έργο του Γ.Μ. “Παράξενο τραίνο”

Ε.Ασημακόπουλου “Το βιβλίο της κιθάρας N. 8”
εκδόσεις “Φ.Νάκας”
Περιέχει τα έργα του Νίκου Κυπουργού “Amor” και του Γιώργου Κουμεντάκη “Επινέφελος Αινειός”, σε μεταγραφές για κιθάρα του Γ.Μ.

Studio 19

Βασίλης Κουντούρης

Κώστας Μπώκος

Ομάδα Ήχου που ασχολείται με τη σύνθεση, την ηχογράφιση, το σχεδιασμό, την επεξεργασία και την παραγωγή μουσικών και ηχητικών υλικών για παραστάσεις, δισκογραφία, πολυμέσα, ηχητικές εγκαταστάσεις. Χρησιμοποιεί το στούντιο ηχογράφησης ως βασικό όργανο για την σύνθεση ήχου και μουσικής. Συνεργάζεται με συνθέτες, μουσικούς, σκηνοθέτες, εικαστικούς καλλιτέχνες, χρησιμοποιώντας οποιαδήποτε τεχνολογία μπορεί να συνεισφέρει στη δημιουργική διαδικασία.

Έχει συνεργαστεί με διάφορους φορείς σε ερευνητικά προγράμματα και ειδικές ηχητικές εφαρμογές όπως: Η.Χ.Ε. (Ηχητικός Χάρτης της Ελλάδας - Γ.Γ.Ε.Τ.), Παγκόσμιο Συνέδριο Μουσικής Πληροφορικής (I.C.M.C '97), Έκθεση "Ωρες Βυζαντίου" (Βυζαντινό Μουσείο Αθήνας 10/2001-1/2002) κ.α.

Συνεργάζεται για την παραγωγή ηχητικών υλικών παραστάσεων με θέατρα και ομάδες χορού όπως: Εθνικό Θέατρο, Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, Θέατρο του Νότου, Εταιρία Θεάτρου "διπλούς έρωσ", Θέατρο Οδού Κυκλάδων, Θέατρο Εμπρός, Θέατρο Σφενδόνη, Ομάδα Εδάφους, Χοροθέατρο Οκτάνα, Ομάδα χορού Ανάλια κ.α.

Έχει κάνει ηχητικούς σχεδιασμούς σε παραστάσεις όπως "Ενός λεπτού σιγή", "Τα παραμύθια των αδελφών Γκριμ", "ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ" της Ομάδας Εδάφους, "ΑΙΑΣ" Σοφοκλή με το Κ.Θ.Β.Ε., "Οιδίππου Τύραννος" Σοφοκλή με το Εθνικό Θέατρο στο αρχαίο θέατρο Επιδαύρου. Επίσης σε συνεργασία με τον Δ.Καμαρωτό τον ηχητικό σχεδιασμό της ταινίας μεγάλου μήκους "Ωρες" της Α.Αγγελίδη.

Έχει κάνει ηχητικές συνθέσεις για πολυμέσα - εικαστικές εγκαταστάσεις: "Ενοικος εικόνα 2^η" Α.Βούσουρας (Φούρνος, Οκτώβριος 1992), "Water Section" και "Breathe..." της Δανάης Στράτου (Πειραιάς-Φεβρουάριος 2000). "Breathe Video Installation" (Δ.Στράτου) στο πλαίσιο της έκθεσης "Memories of Nature" που έγινε τον Μάρτιο του 2001 στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στο Raleigh North Carolina-USA. Εγκατάσταση "Breathe..." (Δ.Στράτου) στο πλαίσιο της "Valencia Biennial" (Ισπανία - 13/6/2001-20/10/2001). Εγκατάσταση «Κόρες του Ρήνου» της Βασιλικής Τσεκούρα (ατομική έκθεση "ΕπίΤόπου" στο Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (Αθήνα - 18/6/2002-25/8/2002). Εγκατάσταση στην 8^η Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας (Ιταλία - 8/9/2002-3/11/2002) στην Ελληνική συμμετοχή με τίτλο

«Αθήνα 2002: Απόλυτος ρεαλισμός ». Εγκατάσταση ήχου και βίντεο «Rivers of Life» της Δανάης Στράτου στο πλαίσιο της έκθεσης “ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ” του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (Αθήνα -Μέγαρο Μουσικής Αθηνών - Πολιτιστική Ολυμπιάδα - 6/7/2004-31/12/2004).

Έχει κάνει μουσική και ηχητικές συνθέσεις για τις παραστάσεις: "ΙΚΕΤΙΔΕΣ" Αισχύλου με το «Praxis Theatre» σκηνοθεσία Α.Κουνενιδάκη (Bruxelles 1996), "Τα παραμύθια των αδελφών Γκριμ" σε συνεργασία με τον Γ.Κουμεντάκη και την Ομάδα Εδάφους (Φεστιβάλ Άργους 1996), "Κοκτώ-Ντίκινσον-Μπέκετ" 3 μονόπρακτα με την Άννα Κοκκίνου, σκηνοθεσία Κωνσταντίνος Γιάνναρης (Θέατρο Σφενδόνη, Μάιος 1999), "Καλιγούλας", Αλμπέρ Καμύ, με την ομάδα "ηθικόν ακμαιότατον", σκηνοθεσία Θανάσης Σαράντος (Θέατρο Νέου Κόσμου Ιανουάριος 2000), "3-0-1 Μεταφορές", σκηνοθεσία Ε. Πέγκα (Εθνικό Θέατρο, Πειραματική σκηνή, Μάρτιος 2000), "Ρηγμίνα" σε συνεργασία με τον Θ.Αμπαζή και την Ομάδα χορού Ανάλια, σκηνοθεσία Μ.Τσούτη (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών Μάρτιος 2000), "Στον ίσκιο της μνήμης", σκηνοθεσία Ε.Εμμανουήλ (Θέατρο Αλκμήνη Μάιος 2000), "Μικρός Πρίγκιπας", Α.Σ. Εξυπερύ, σκηνοθεσία Θ.Σαράντος (3^ο Φεστιβάλ Τρίπολης, Ιούλιος 2002), "Κιθαιρώνας" σε συνεργασία με τον Δ.Κουρτάκη, χορογραφία Κ. Ρήγος Κ.Θ.Β.Ε. (2002-2003 Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Χαϊδελβέργη), "Οδός Μάμποτ" από τον «ΟΔΥΣΣΕΑ» του Τζαίμς Τζόυς σκηνοθεσία Ν. Κορνήλιος (Συνεργείο Θεάτρου-Αθήνα 2003-2004), "Lapland" σε συνεργασία με τον Θ.Αμπαζή, χορογραφία Ι. Πορτόλου ομάδα χορού "griffon" (Μέγαρο Μουσικής Αθηνών - Πολιτιστική Ολυμπιάδα - 9/2004).

Επίσης έχει κάνει ειδικό ηχητικό σχεδιασμό, σύνθεση ήχου και μουσικής σε συνεργασία με τον Γ.Μουλουδάκη για την ταινία "Faust" του F.W.Murnau (1926), στα πλαίσια των εκδηλώσεων "Greece in Britain", πρώτη ζωντανή εκτέλεση από το Studio 19 και τον Γ.Μουλουδάκη στο «Royal Festival Hall-Purcell Room- London» τον Δεκέμβριο του 2000.